

Eerst zwart, dan wit

Als ik iets belooft dan doe ik het, als het maar geen geld kost. Beloof ik een vink aan een liefhebber, wel hij krijgt ze!

Eén zaak, ik heb het nog nooit aan iemand beloofd, hoho!

Normaal begin ik altijd met '1951 ...of zo' maar nu met 2022. Dus hou U vast als ge er in komt.

De plaats van gebeuren is een randgemeente van de hoofdstad van Oost-Vlaanderen, Gent. Ooit een bloeiende industriestad met een rijke geschiedenis, prachtige kern, historische gebouwen en cultuur. Nu ook in het nieuws met zijn circulatieplan, lage emulsiezones, lege winkelstraten en de meeste fietsongevallen op de tramsporen.

In de 'gouden eeuw' schoten de kastelen en landhuizen als paddenstoelen uit de grond in de randdorpen met de adel en rijke industriëlen als bewoners. De bouwsels staan er nog maar de bewoners zijn soms van een andere orde en de functie is niet meer wat ze was; de trots is geschiedenis.

Het waar gebeurd verhaal begint in jaren van WO II in één van de randgemeenten. Midden een prachtig parkbos stond een prachtig kasteel met vier toegangsdreven volgens de windrichtingen, een grote vijver met fontein, een hovenierswoning met paardenstallen en groot hek dat tonnen woog. De bewoner was de familie Delbaere, rijk geworden in de weefindustrie. Het gezin bestond uit pa August, ma Madeleine, dochters Marie en Justien en de zoon Gustaaf van 26 jaar.

1944: een groep Duitse officieren bezetten het kasteel en de familie Delbaere wordt gegijzeld in hun eigen kasteel maar voor de rest gespaard. Maanden later in 1945 nemen de Duitsers plots de benen en de bevrijding van Gent en omstreken is een feit. Het normale leven op het kasteel kan terug hernemen. MAAR plots is er een inval van de 'Witte brigade' die jacht maakt op mensen die samenhookten met 'den Duits'. Volgens hen toch, maar nu mis!

Het kasteel wordt in brand gestoken en de familie Delbaere sterft een verschrikkelijke dood want de kelders zaten vol Duitse munitie en bommen en alles ging de lucht in. Het grootste vuurwerk ooit! Van het prachtige bouwwerk bleven alleen nog een paar muren over samen met de mooie arduinen toegangstrap en zo is het nog steeds!! Tot op heden zijn de dreven en het hele domein verboden gebied.

Overal staan borden van DOVO met 'ontploffingsgevaar, verboden toegang'. Bij de ontploffing in 1945 zijn er tonnen munitie in het hele domein terecht gekomen. Ze liggen overal onder een dikke laag bladeren, tot zelfs in de visvijver. Alleen de boswachter, de bewoner van de hovenierswoning en DOVO krijgen toegang!

Regelmatig rij ik er voorbij en heb steeds goesting om eens binnen te springen bij de meneer Lucas, de bewoner van de mooie hovenierswoning. Ook daar staat een bord! Maar het grootste geheim moet nog komen. Bij de inval van de

‘Witte brigade’ blijkt later dat hun leider de ‘zwartste’ ooit was in de oorlogsjaren. En die wist dat pa Delbaere dit ook wist en daarom het zwijgen werd opgelegd.

Een maand later is hij toch tegen de lamp gelopen en in Gent tegen de muur gezet... en niet om te plassen! En nog waren de verrassingen niet op want de dag van de familiemoord zat zoon Gustaaf in de hovenierswoning bij zijn lief, de dochter van Miel de hovenier-boswachter. Voor de burgerlijke stand was hij ook dood en met het geld dat verstopt zat in de paardenstallen kon hij zich een nieuwe identiteit kopen want hij was bang voor vergelding van ‘zwart’ of ‘wit’ . De nieuwe ‘Gustaaf Verplaetsen’ huwde met zijn redster, kreeg een zoon Lucas en ze bleven wonen tot hun dood achter het bord van DOVO. Lucas, nu 70 jaar en vader van twee zonen, beiden advocaten, woont ook nog steeds met zijn vrouw aan de rand van de gevaarlijkste plaats rond Gent, met name in de enige woning die niet ontplofte. Niemand heeft tot op heden geweten wat er zich al die jaren afspeelde achter het reusachtige ijzeren hek. Eén zaak was zeker, daar woonden rijke, slimme en vriendelijke mensen met een groot oorlogstrauma en geheim!

Lucas komt iedere zetting eens langs de reke wandelen en gaat dan naar het lokaal om zijn trappist drinken in zijn hoekje onder de spaarkas. Dit al vele jaren. Daar voelt hij zich veilig maar voor wie of wat? Hij volgt met aandacht de gebeurtenissen in de maatschappij en A.Vi.Bo.. Niemand weet waarom maar iedereen heeft respect voor deze vriendelijke maar mysterieuze man. Zo hoorde hij begin april 2022 na een proefzetting een paar liefhebbers aan de toog klagen over het gebruik van de digitale programma’s en de moeilijkheid om alles te doen met hun smartphone en pc. Hij zocht voor de eerste maal sinds jaren toenadering en bood zijn hulp aan. Hij nodigde de vinkeniers zelfs thuis uit om een paar computerlessen te komen volgen met de belofte dat er voor zijn deur geen bommen meer liggen.

Schoorvoetend en met een ei in de broek namen ze het aanbod aan en tegen het eind van de maand zaten ze allemaal te tokkelen op hun foontje aan de toog. Op de laatste samenkomst heeft hij het hele verhaal uit de doeken gedaan. Want de vinkeniers kon hij in vertrouwen nemen (hoho) en zich ontdoen van de zware rugzak! De laffe moord op zijn familie, het toevallig geluk van zijn pa , de nieuwe identiteit dankzij het verstopte fortuin, zijn leven als Lucas Verplaetsen... en het trauma dat bleef verder leven in de genen. Zijn

computerkennis was een gevolg van de schrik ooit het lot van zijn grootvader te moeten ondergaan. Onmogelijk volgens ons maar de borden van Dovo bleven hem daaraan herinneren. Hij verdiende al van in het begin zijn geld via de beursgang, veilig thuis op het internet. De vinkeniers moesten even naar lucht happen. Meneer Lucas heeft zijn plaats in het lokaal en in de harten van de liefhebbers verworven en gaat na iedere zetting op zijn hoofd naar huis. Hopelijk gaat hij nooit door het bos!

Wie het adres van de kasteelruïne graag wil hebben, kan dit krijgen... maar het zal iets kosten! Een vinkske van 400 is ook goed...

Lucien van Gent